

9.11.52

בשבע בבוקר חחרידה אחי מילה בידיעה שליצמן מה.

בעשר קיימנו ישיבה אכל, ובשתיים יצאנו כולנו לרחובות. הוא מת כמה
רגעים לפני שש, לאחר שפתאם קיבל חום גבוה. אמש עוד שוחחו אחד על הבחירות
בארצ"ב.

לפי בקשה וירה קבענו יום חלוויה למחרתיים, למען יגיעו ידידיו
מארצ"ב ואנגליה.

מרחובות חזרתי לירושלים.

בלומנפלד שיושב כל הזמן על יד ווירה - מלא אמונה במחצבים. הוא סבור
שיש כמיליון סון נחושת (מחיר סון \$ 750. חודו תקנה מאתנו מיליון סון
סוספטיסלשנה, ודרום אפריקא - חצי מיליון. נוביל דרך אילם.
יש בדעתו להקים כמר על ידי המכרות, על פנה שמועלי המכרות יביאו
משפחתם למקום. מיט יביאו מיטבמה.

10.11.52, יום ג'

ערכתי הבוקר דברי לכנסת - על ויצמן. משום מה החליטו שרק שפרינגצק
ואני נדבר. הפעם היו צריכים להגיד דברים כל ראשי הסיעות - אם הם רוצים בכך.

- חדי מודיע לי שבאו סימון מרכס, גטסטנר, חערב תבוא רוז.

- שיחה עם בולדמן על חזמנהו לדון ע"י אדנויר לרגל איומי הערבים. נחום סבור שיש לעשות איזה וויתור ולהסכים שהסחורות יבדקו ע"י או"ם או משהו מעין זה. המנגדתי לכך בכל הוקף. כל ענין חשילומין הוא ענין מוטרי. מבחינה עורקלית אין לנו תביעה מגרמניה. העם הגרמני אחראי לרצח ששה מיליונים יהודים וגזל רכושם. זהו פיצוי מוטרי כלפי העם היהודי. מה פה לערבים ולאו"ם. כשמכניסים או"ם ונכנעים ללחץ ערבים נחרם הבסיס המוטרי - וכל הענין אבוד ואינו כדאי. בוקשתיין שנוכח בשיחה הסכים לדעתי.

- שיחה עם א' גולדמן ורוז על פדרציה באמריקא. רוז מחננת. הטעמים העיקריים: סכנת השתלטות א.ה.ס., אי רצון הנשים להסתגף למדסה לאחר שהיה להן אפשרות יותר קלה להצטרף לפדרציה בלי תביעות יתרות.

- אח"צ יצאתי לרחובות ללוויה.

- חזרתי לירושלים. כערכ שיחה נוספת עם גולדמן ורוז.

הצטנתי קשה ונצטוויחי לשכב במטה לפחות שלשה ימים.

15.11.52

התיעצות חברים על נשיאות. טלגרפתי לאבן שיברר עם איינשטיין יקבל הנשיאות. מסרתי זאת לחברים. כשה התנגד לפועמדה זו בחוקף משום (1) איינשטיין לא יודע עבריה, (2) הוא עלול להגיד דברים שלא ינעמו לנו. לא נראו לי שני טעמים אלה. אנו ארץ של עליה, ומאות אלפים אזרחים אינם יודעים עבריה, ומידה כלליה לא חולמת איינשטיין. הוא באון תדור והאנושיות,